

گفتگوها

سهراب شهید ثالث / مرتضی ممیز / دکتر فرهاد دفتری / دکتر علی اکبر مهدی / اسماعیل فصیح / شاهرخ مسکوب / پروفیسور زین یان شن / حورا یاوری / تقی مدرس / اولریش مارزلف / پروفیسور شارل هانری دوفوشه کور / دیک دیویس / دکتر جلال خالقی مطلق / دکتر تن هوی جو / مریم زندی / دکتر احسان نراقی / دکتر محمد استعلامی / دکتر تقی تفضلی / سروش حبیبی / محمد تقی غیاثی / دکتر علینقی منزوی / دکتر هما ناطق / دکتر سیمین دانشور / سلیم نیساری / بهاء الدین خرمشاهی

مریم بیات

علی دهباشی

صدای معاصر

.....	۱۵۵
.....	۱۹۵
.....	۲۰۵
.....	۲۲۹
.....	۵۲۹
.....	۶۲۹
.....	۱۵۲

فهرست

- ۱- گفتگو با سهراب شهید ثالث ۹
- ۲- گفتگو با مرتضی ممیز ۵۴
- ۳- گفتگو با دکتر فرهاد دفتری ۱۳۷
- ۴- گفتگو با دکتر علی اکبر مهدی ۱۵۹
- ۵- گفتگو با اسماعیل فصیح ۱۶۷
- ۶- گفتگو با شاهرخ مسکوب ۲۱۰
- ۷- گفتگو با پروفیسور زین یان شن ۲۴۳
- ۸- گفتگو با حورا یاوری ۲۵۶
- ۹- گفتگو با تقی مدرسی ۲۶۶
- ۱۰- گفتگو با اولریش مارزلف ۲۸۴
- ۱۱- گفتگو با پروفیسور شارل هانری دوفوشه کور ۲۹۱
- ۱۲- گفتگو با دیک دیویس ۲۹۸
- ۱۳- گفتگو با دکتر جلال خالقی مطلق ۳۰۸
- ۱۴- گفتگو با دکتر تن هوی جو ۳۳۷
- ۱۵- گفتگو با مریم زندگی ۳۵۸
- ۱۶- گفتگو با دکتر احسان نراقی ۳۹۸
- ۱۷- گفتگو با دکتر محمد استعلامی ۵۳۰
- ۱۸- گفتگو با دکتر تقی فضلوی ۵۴۲

- ۱۹- گفتگو با سروش حبیبی ۵۵۱
- ۲۰- گفتگو با دکتر محمدتقی غیائی ۵۶۱
- ۲۱- گفتگو با دکتر علینقی منزوی ۵۸۰
- ۲۲- گفتگو با دکتر هما ناطق ۶۲۳
- ۲۳- گفتگو با دکتر سیمین دانشور ۶۳۵
- ۲۴- گفتگو با دکتر نیساری ۶۴۰
- ۲۵- گفتگو با بهاءالدین خرمشاهی ۶۵۱
- ۲۶- گفتگو با مریم بیات ۶۶۷

گفتگو با سهراب شهید ثالث

— تصور می‌کنم از این جا شروع کنیم که اولین آشنایی شما با سینما در چه سنی و در چه دوره‌ای بود. این نکته می‌تواند آغاز خوبی برای گفتگویمان باشد.

— سهراب شهید ثالث: من در آن زمان، در سالیان نسبتاً دور به سینما به این دلیل علاقه داشتم که دنیای دیگری را روی پرده می‌دیدم. حالا این دنیا چه کاذب بود و چه واقعی، مرا به دیاری می‌برد که آن دیار در بیرون و در زندگی معمولی وجود نداشت. وقتی که فیلم‌های «هندی» و «فارسی» را دیدم و در آن زمان تقریباً شانزده ساله بودم، متوجه شدم این فیلمها کمی پایشان می‌لنگد یعنی این فیلمها واقعیت را به آن صورتی که در زندگی مردم هست نشان نمی‌دهند و به قول «چخوف» آن‌طور که باید در آینه منعکس بکند، این کار را نمی‌کند. بعد اولین درس خواننده‌های سینمای ایران مثل «فرخ غفاری»، «هژیر داریوش» و «هوشنگ کاووسی» از فرنگ آمدند که بعضی از آنها کارهایشان موفق بود. مثلاً آقای «فرخ غفاری» فیلمی ساخته بود به نام «جنوب شهر» که در آن دوره بسیار خوب بود و به سینمای «نئورئالیستی ایتالیا» بسیار نزدیک بود. این سینما در آن زمان اصلاً در ایران وجود نداشت و آنچه بود به قول معروف سینمای «فیلمفارسی» بود و فیلم‌های «هندی» که هر موقع دری به تخته می‌خورد، هنرپیشگان آواز می‌خواندند و گریه می‌کردند و آخرش هم باگریه و زاری فیلم تمام می‌شد ولی از زندگی واقعی خبری در این فیلمها نبود. این